

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULĂ XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 43.

Sâmbătă, 22 Februarie (6 Martie).

1886.

Brașov 21 Februarie 1886.

După scirile ce le primim dela București tratatul de pace între regatul Sârbiei și principatul Bulgariei avea să fiă semnat în cursul zilei de ieri, Joi, de către delegații Madjid-pașa (Turcia), Mijatović (Sârbia) și Gheșoff (Bulgaria.)

Ceea ce caracterizează mai mult această pace, este împrejurarea, că în zilele din urmă s'a încins între delegații conferenței o lungă discuție asupra cuvântului „amiciție” din articolul unic al tratatului de pace. Sârbia n'a voit nicicum să se dică, că „pace și amiciție va domni de aci încolo între cele două țări” și de aceea a trebuit să se schimbe textul articolului unic, vorbindu-se într'însul numai despre „restabilirea păcii” nu și a „amiciției.”

Impresiunea ce-o primesc omul din tot mersul tractărilor de pace este, că atât Turcia cât și Serbia și Bulgaria au cedat unor presiuni și au încheiat o pace impusă de sila momentului, dăr nu dictată de dorința de-a restabili între dânsle relațiile amicabile în mod durabil. Cel puțin încât privește Serbia, ea a dat de acuma să se cunoască, că subscrie tratatul de pace cu acelă cuget reșervat, ca cât mai curând să-l pôtă érași rumpe.

În cursul tractărilor de pace s'a dovedit, că Turcia a jucat de astădată un rol însemnat, luând partea Bulgariei cu totă energia și aducând astfel lucrurile până la încheierea păcii dela București. Pausa ce va urma acestei păci va fi negreșit bine întrebuintată de acele puteri, cari nu sunt mulțumite cu întreg aranjamentul, între cari în rândul întâi trebuie să numărăm pe Rusia, care va așeza mine și contra-mine, ce nu ne îndoiim, că în curând vor face de lipsă încheierea unei alte păci.

Nu scim este numai întâmplare ori stă în legătură cu evenimentele orientale, că acum deodată se manifestă o încordare în relațiile dintre Franța și Germania. Ca semn al acestei încordări se privește retragerea actualului ambasador francez baron de Courcel dela postul său din Berlin. Acest bărbat de stat francez era foarte bine vădit la curtea prusiană și relațiile lui amicabile personale cu principele Bismarck să fi deșteptat bănuel în Paris, din care cauză baronul Courcel să se fi hotărât a se retrage cu totul din serviciul statului.

Foile germane vorbind de eventuala retragere a baronului Courcel, accentuează următoarele note discordante în relațiile franco-germane: S'a proiectat pentru anul 1889 o expoziție universală la Paris. A fost invitată și Germania a lua parte, dăr a refuzat. Oficioșii din Berlin motivează acest refuz dîcînd, că deși între guvernele din Berlin și Paris sunt amicabile relații, poporul francez își arată pe față ostilitatea sa față de națiunea germană, de aceea Germania trebuie să se témă, ca nu cumva la expoziția din Paris să se întemple esec, cari ar pôtă să nască încurcături între cele două state. Un altă motiv pôtă fi, că Germania monarchică nu vrea să ia parte la serbarea centenarului revoluțiunii franceze. Destulă că stăruințele baronului Courcel de a câștiga participarea Germaniei la serbătorea națională dela 1889 au rămas fără rezultat.

Curios lucru este că între cauzele, care ar fi provocat încordări între Franța și Germania, se înșiră și faptul, după care administrația militară română s'ar fi decisă a primi pentru fortificarea Bucureștilor sistemul de cupole francez, delăturând sistemul prusian, care a concurat cu el. E vorbă aicea de o afacere grasă și pentru asemeni afaceri cei din Berlin sunt foarte sensibili, din care cauză să se fi mâniaț rău pe

Români, cari nu se mai pôtă lecu de bóla de a avé mai mari simpatii pentru Francezi.

În fine se mai accentuează și contrastul în politica orientală franceză și germană, din care cauză Franța n'a luat parte la expedițiunea navală proiectată contra Greciei. Se mai vorbește apoi și de-o înclinare a guvernului francez spre politica lui Gladstone.

Tóte aceste sunt simptome, cari puse laolaltă cu pacea dela București, încheiată „fără amiciție,” nu promită nicicum o stare pacinică durabilă.

Broșura d-lui Mocsary.

(A Közművelődési egyetek és a nemzetiségi kérdés. Ista X. Y. Budapest, Kókai Lajos, 1886.)

(Urmare.)

Eu nu cred, că chiar cel mai încarnat dintre fanaticii Daco-români și iredentiști s'ar gândi serios la posibilitatea d'a face din Ardeal, necum să mai vorbim despre țările ungueresce de dincolo de Tisa, un imperiu român. Chiar dacă le-ar succeda a repeți atrocitățile din timpul lui Horia și Cloșca său cele din anul 1848, cu toate astea Saturnalie de felul acesta, oricât de înfricoșate sunt, niciodată nu pôtă avé succese durabile, căci astfel de stări, după natura lor, e cu neputință să dureze mai îndelungat timp și chiar în anarchia cea mai sălbatică să află totdeauna și germanii ordinii, care de sine aduc restabilirea ordinii și anume cu totul pe altă cale, decum se cugetase și se plănuse. Românii nu sunt în stare a produce atâta dinamică câtă ar fi necesară pentru ștergerea de pe fața pământului ală brului Carpaților, și nici pe cei 600,000 de Maghiari ai Ardealului nu'i pôtă alunga său stirpi

De aceea să nu credem, că noi, în ce privește Românii, stăm în fața unei mișcări, care n'ar intenționa altă ceva, decât stărpirea elementului maghiar din Ardeal. Fără îndoială că acelei mișcări române nu-i lipsesc bărbai serioși, cari știu să țină sémă de împrejurările date. E adevărat, că ei au comis o mare greșală, când au permis să se țină parastase și festivități în onoarea lui Horia și Cloșca său că ei cel puțin nu le-au desaprobat cu hotărire. Dacă s'ar fi întemplată această, atunci nici pamfletul proclamațiunii iredentei n'ar fi vădit lumina zilei. O mișcare națională, dacă în adevăr vrea să fiă națională și dacă o să deștepte simpatie și ale altor națiuni, trebuie să fiă condusă de motive morale nobile; o mișcare națională, dacă va apuca odată pe calea forței, trebuie să se facă cu eroi, nu cu tâlhari și ucigași — jaful și omorul nu se ținesc cu eroismul, cu însuflețirea și cu trăinicia.

În revoluțiunea franceză... revoluționarii dela 17-9 au început ore cu jafuri și omoruri, au omorât ei ore cu grămada femei și copii...? Admită ore conducătorii serioși ai mișcării naționale române, că această mișcare dată dela revoluțiunea lui Horia? Ore arangiatorii parastaselor pentru Horia și Cloșca și autorii proclamațiunii iredentiste vreu să dovedescă, că pentru politica lor întocmită și adoptată voesc să aplice astfel de mijloce? Nimenea nu va crede, că Românii încă și aji sunt în stare de sclavi; căci vrînd ei să dovedescă pe această cale tendința lor către libertate națională, lumea ar privi această ca o dovadă de inferioritate spirituală și morală, și tendința lor ar aprecia-o amăsuraț acestei stări. Vrînd ei să se provoce la robia lumea ar dîce: e un popor sclav, nedezvoltat încă, pentru ca să ocupe loc la masa națiunilor vrednice de libertate.

Mărturisesc sincer, că nu pôtă, ba nu vreu nicicum să cred, că conducătorii mișcării române ar fi pus în adevăr în programul lor planul, d'a întocmi o revoluțiune la Horia și Cloșca cu scop d'a înființa o Dacoromânia, ci mai curînd cred, că ei au permis refinoarea acestor întâmplări numai din motivul, fiind că sciau, că acelea ar face un mare efect și fiindcă sperau a obține pe această cale mai ușor decât pe ori care alta promisiuni din partea maghiarismului înspăimîntat. Dăr și în acestă casă au comis ei o mare lipsă de tact, căci acum la orice încercare de învoială

trebuie să apară răspunsul foarte plausibil: că cu tâlhari și cu ucigași e cu neputință o transacțiune. Au comis ei o mare greșală, dacă se consolau cu aceea: *lucra bonus odor ex qualicunqre re*. Ori cât de mult a perit și idealismul lunei de aji, totuși moralul public încă n'a decădut atăt de afund, încât să se considere jaful și omorul ca mijloce permise ale politice.

De altmintrelea eu cred, că și asupra tendințelor naționalităților se pôtă aplica un cunoscut proverb german: *man isst nicht so heiss wie man kocht* (omul nu mănăncă așa de ferbinte precum ferbe). Eu cred că iredentiștii, așa numiții Slovaci panslavi, omladiniștii ș. a. ar fi gata a ceda din Dacoromânia lor, precum și din celelalte state seu provincii, rotunzite în cugetarea lor, ale naționalităților, și a se învoi la un mod *vivendi cinstit*, în urma căruia ar pôtă fi în deplină odihnă și siguranță despre aceea, că 'și vor pôtă susține naționalitatea și că pe lângă deplina egalitate de drept cetățenescă în această țară, vor pôtă trăi într'ânsa ca Român, Sârb, Slovac ș. a.

Din acestă motiv nu e totă una, că în ce mod vom tracta noi naționalitățile și de aceea merită să primim și prin urmare să executăm acea politică, după care tuturor cetățenilor patriei trebuie să le dăm pentru susținerea și dezvoltarea naționalității lor totă ce nu împedecă administrarea statului

La această naționalitățile au un drept deplin întemeiat.

Acastă o recunoșce și marele nostru patriot Ludovic Kossuth în cea mai nouă lucrare a sa publicată în „Pesti Naplo.” Nimenea nu pôtă respecta mai mult ca mine pretențiunile legitime ale naționalităților, nimenea nu pôtă dori mai sincer decât mine, ca fiecare naționalitate din patria noastră să-și pôtă desvolta cu succes limba și cultura sa.

Da, să-și desvolte cultura; nu e neapărat de lipsă să le impunem cultura maghiară, cum vreu să facă reuniunile de cultură... Fiecare cultură din această patriă — dacă nu are o direcție nepatriotică — contribue la totalitatea culturii patriei.

Ludovic Kossuth face o fină deosebire între aspirațiunile naționalităților și între cele naționale, ce le nutresc naționalitățile la noi, și recunoscînd îndreptățirea celor dinteu, reprobază pe cele d'ală doilea.

De aceea direcțiunea ce s'a pornit acum cu privire la înțelegerea și tractarea cesiunii naționalităților e de compătimită în cel mai înaltă grad. Această direcțiune se manifestă mai ales în mișcarea reuniunilor de cultură, ea nu vrea să scie nimic despre aceea, că nisuițele îndreptățite ale naționalităților să se respecte, ci din contră are în vedere nimicirea naționalităților pe calea maghiarisării generale. De aceea, această mișcare atacă naționalitățile în esistența lor și anticipînd oricum ținta ei, ar dori să vedă ștergîndu-se din codul nostru legea de naționalitate din 1868. De aceea dă năvală asupra guvernului, ca acesta să exercite, în interesul maghiarisării, presiune asupra naționalităților cu toate mijlocele ce-i stau statului la dispozițiune...

Marele bărbat Kossuth nu scie, cât de mult a apucat în această direcțiune publicul maghiar... nici nu e mirare că nu scie... și eu sunt convins, că dacă ar sci, nu s'ar fi esprimaț atăt de aspru, ca în modul următor: „cetățenii nemaghiari ai statului au drepturi de naționalitate, ei pôtă nutri nisuițe — ce sunt îndreptate la dezvoltarea naționalității lor — dăr a urmări sub masca acelora aspirațiunii naționale, a gravita în afară sub titlul de înrudire de nēm și de limbă, ori a se gândi la stîrbirea integrității teritoriale a patriei maghiare, său la ștergerea tipului național maghiar — e trădare de patriă.”

Mă tem, că acestă cuvînt va turna ulei în foc.

Națiunea maghiară stă față cu aspirațiunii distrugătoare de stat, care sub masca nisuițelor (îndreptățite) de naționalitate se întind dela Brașov până la Turoț-San-Mărtin — dîce Kossuth. De, nu se pôtă nega, că se află și elemente distrugătoare de stat în cercul acelora, cari nutresc numai nisuițe îndreptățite

de naționalitate. Și aceste elemente sunt cauza marilor greutăți, căci este sigur, că un stat locuit de numeroase și diferite naționalități, ce se luptă energic pentru existența lor, se susține mai greu decât un stat național, care posedă în unitatea națională unul din cei mai tari factori ai existenței sale. O națiune ca noi, pe lângă dosa de prudență, necesară în orice împrejurări pentru susținerea unui stat, mai are nevoie încă de o extraportune, pentru ca să se rezolve drept cestiunile de naționalitate. Unde este acea graniță, ce trebuie atât de exact trasă, până la care se întind nișuțele îndreptățite și în afară de care începe „trădarea de țară”? Ce este nișuța „națională” și ce este nișuța de „naționalitate”, unde e granița de deschiinare între nișuțele distrugătoare de stat și între acelea, care se unesc cu patriotismul? Și cât de greu e a face o exactă deschiinare, fiindcă în casuri singurate nu se poate ști, că ore aceea la ce se nisuesce este o pretențiune seriosă gândită ori numai un calcul, fiindcă de la ea se așteaptă o înfricare a Maghiarilor. Unde se se tragă linia exactă între adevărații ultraiști dintre conducătorii naționalităților și între bărbații mai moderați, cari în cele din urmă se stau în față uniți într-o unică tabără? Și apoi, ce privesce „gravitatea în afară”, mărturisim numai, că e un lucru foarte natural, decât naționalitățile se provoacă la aceea, că ele în lupta pentru existența și dezvoltarea lor au un sprijin în soții lor de nemici din afară. Și decât ele nu vreau să nege înrușarea de sânge și având conștiință despre ea găsesc o despăgubire și o mângâiere pentru unele neajunsuri, de acesta în adevăr că nu trebuie să se mire cineva.

Și așa ei pot fi foarte ușor aruncați în categoria acelor, pe cari Kossuth îi numește trădători de țară, fără ca ei să fi avut, poate, vre-o intențiune seriosă d'a pune în mișcare ajutorul din afară. Și totuși așa de ușor poate cădea șovinismul maghiar ce domnesce acum în fatala greșală, d'a perde din vedere distincțiunea făcută de Kossuth între nișuțele îndreptățite și între cele neîndreptățite, și d'a infera ca trădare a țării orice mișcare de naționalitate fără deosebire. Dér cum că e foarte îngrijitor a pune în gură cu atâta ușurință cuvântul „trădare a țării” — și acesta se întâmplă acum la noi pe toate căile și potecile față cu naționalitățile — de sigur trebuie să înțelegă ori și cine, când se gândesc, că „trădarea țării” este nu numai un concept etic, ci și juristic, și fiindu astfel, după legea noastră penală, deși sub altă numire, aparține în rândul acțiunilor grele penale.

Decă acum se ia în considerare, cât de ușor e, ținându-se seama de curentul ce domnesce între Maghiari, a invinovați pe cineva, în strigătul mulțimei: „Răstigniți-lu”, că nutrește aspirațiunile de naționalitate, că gravitează în afară ș. a., trebuie să întrebăm, până unde se mergem cu libertatea personală în această țară, la care fiecare cetățenul al acestei țări are deopotrivă drept. Codul nostru penal e și fără acesta — durere — plin de frase în determinarea crimelor de înaltă trădare, de lesă maiestate, de revoltă, așa că cu aceste multe doici ale definițiunii foarte ușor poate peri copilul, anume copilul dreptului și libertății personale. Să nu mai sporim așa dară aceste frase încă și prin nouă soiuri de vorbiri cu multe sensuri, căci „trădarea țării” are urmări periculoase chiar și atunci, când verdictul pentru acesta îl exprimă deocamdată numai opiniunea publică.

Dér în timpuri neliniștite, pentru formularea juridică a acestui verdict se poate găsi totdeauna și un judecător și acuzător public — lipsa acestora încă nici odată n'a putut împedea săvârșirea omorurilor politice. (Va urma.)

Polonismul.

Un corespondent bine informat din Berlin, comunică ziarului „Moskowskija Wjedomosti” următoarea destăinuire:

„Ținta urmărită de cabinetul conservator englez, d'a restabili Polonia, a fost respinsă de toate cabinetele. Dér simpatiile ce au arătat unele State pentru acest plan, procurară autorilor lui convingerea, că proiectul este numai amănat pentru moment. Dér adevărata cauză a respingerii lui a fost numai neputința în care s'au găsit de a dobândi cooperarea Germaniei. Măsurile anti-polone ale principelui de Bismarck sunt de asemenea un răspuns la proiectul englez. Se pare chiar că multe părți din discursul principelui sunt privitoare la acest proiect.”

Corespondentul adaugă, că principala sarcină a Rusiei este d'a face ca polonismul precum și alte elemente străine să fiă nepericuloase pe teritoriul ei, căci planul englez totuși va găsi într-o zi aderenți, când d-nul Churchill și consorți vor reveni la putere.

Societatea „Carpații.”

(O nostimadă „Ellenzekiană.”)

„Ellenzék” dela 4 Martie n. scrie sub titlul de „Kárpátok egylete” (Societatea Carpații) următorul articol de fond, care ilustrează într-un mod hazliu răspunsul d-lui Ioan Brătianu la interpelarea d-lui Cogălniceanu:

„Nu e vorba de societatea Carpații, care face cărări prin Carpați, care vrea să facă mai practicabile locurile acoperite cu zăpadă, ci e vorba despre societatea „Carpații”, care cu ori ce preț vrea să ne ia cu forța Carpații noștri. Această societate „Carpații” își are reședința în București și în tot anul face mulțime de hocus-pocus-uri.

„La început membrii acestei societăți cu stéguri în frunte umblau din stradă în stradă, cu nise măturatură de omen, făcându demonstrațiunile înaintea ambasadei noastre. La 1884 au serbat centenariul revoluțiunii lui Horia și Cloșca și în anul 1885 au răspândit proclamațiunile, în cari au provocat locuitorii români din Carpați, ca să aprindă, să omorâ, să jăfuiască și să nimicească pe toți Maghiarii de pe fața pământului.”

„Acesta-i scopul societății române „Carpații”. Pe anul 1886 comitetul s'a format din nou. Președinte e: C. C. Dobrescu, v-presidenți: Moroianu și Ghica, secretari: Popea și Dumbrăveanu, doi cassari și 6 membri în comitet. Așadar aceștia conduc afacerile societății pe 1886. Aceștia în mare parte sunt ardeleni fanatici, emigrați.”

„Încă nu se poate ști ce surprindere va face această societate în 1886 și cu ce lucruri ne vor delecta. E sigur însă, că ceva se va întâmpla, căci sângele acestor bărbați nu e de așa soi ca să amortească și ca ei să nu facă destulă chiamăre lor.”

„Ne mirăm însă de un lucru. Primul-ministru al României s'a declarat foarte aspru în cameră asupra acestei societăți; a dîsu pe față, că ea vrea să facă turburări și revoluțiune în țară, numai ca membrii ei se ajungă la putere. Primul-ministru a spus-o verde, că membrii acestei societăți au apelat la dinamită și când i-a aruncat în ochi d-lui Cogălniceanu, că între acei membri are mulți prieteni, acesta a declarat, că nu-i drept, așadar totuși n'a socotit a fi lucru curat, ca numele său să fi adus în legătură cu acea societate și cu toate aceste, cu toate că se știe, cumcă societatea „Carpații” decât ar ajunge la putere ar impinge într-o crasă mare întreagă România, primul-ministru nu întrebunțază mijloace energice spre a pune stavilă acțiunilor lor.”

Pot să existe în unele state comitete revoluționare, al căror scop să fi de-a elibera patria lor îndepărtată și cu prețul revoluțiunii, o astfel de societate însă, care are în vedere să facă revoluțiune în întru țării, numai România o poate tolera.

Aceasta totuși e ceva prea mare libertate. — Disolvarea acestei societăți ar fi în interesul României.

„Decă d-lu Brătianu numai atunci intervine, când această societate răspândește proclamațiunile și atunci espulsează pe câte unu său doi indivizi din țară, îl asigurăm, că nu va pute stîrpi răul. Ce ar fi atunci decât după proclamațiune ar urma îndată revoluțiunea? Ce va fi atunci, când jucând o festă atențiunii guvernului într-o zi frumoasă Bucureștii ar sta în flacări și baricadelă ar pretinde vîrsare de sânge? Așa cum merg lucrurile ađi în România, pre ușor ar pute să ajungă până aici.”

„Ar fi lucru trist, nu-l dorim!”

„Diarele noastre, va să dîcă cele române, publică cu mare plăcere ori ce vorbiri mai aspre contra guvernului României și cu predilecțiune iau cunoștință despre activitatea societății „Carpații” ér din declarațiunile guvernului abia publică câte ceva*.)

Aceasta arată pe față legătura, ce există între agitatori noștri și între revoluționarii și dinamitarzii României.

Decă România îi lasă pe dinamitarzii săi să dea foc, noi vom fi cu băgare de seamă față cu ai noștri și vom împiedeca ori ce faptu mai grav.”

SCRILE DILEI.

Ađi noapte nise făcători de rele au pîtruns în localul „Pensions-Anstalt”-ului dela porta Brașovului, în strada Vămii, și spargîndu cassa de feru au furat o sumă de bani între 4 și 9 mii de florini. Ușile localului fiind simple de lemn, hoții n'au întâmpinat nici o rezistență.

Dela 15 Martie n. se va deschide în Brașov și dela 15 Aprilie în Clușiu câte un biuro ce vor libera bilete pentru toate stațiunile rețelei centrale de căi ferate

*) De sigur ar fi plesnită fierea în „Ellenzék” să nu se fi legat de noi și cu această ocaziune. Red.

Semnalăm încă o ispravă a lui Banffy, satrapul comitatului Bistrița-Năsăud. A pus pe vicespanul să destitue din postul de supraveghiator de șosele (500 fl. lăfă) pe un fost sergent major în armata comună Franz Schneider, fiindcă nu știe ungurește! Acesta se întâmplă într-un comitat, unde abia 2 procente din populațiune sunt Maghiari, unde supraveghiatorul șoselelor are de a face numai cu Români și Sîși, a căror limbă o și cunoște perfect destituatul. Ce-i pasă satrapului de femeia și cei trei mici copii rămași acum pe drumuri! Ce-i pasă satrapului de cei 14 ani serviți în armată și de onestitatea și zelul destituitului! Destul că nu te poți înțelege cu șoselele, decât nu știi ungurește.

Consiliarul de secți din ministerul de interne Samuil Poruțiu i s'a dat de Maiestatea Sa titlul și rangul de consilier ministerial fără taxă.

Casa de economii din Blășiu s'a constituit — după cum ne spune „Amicul Familiei” — în 23 Februarie n. alegîndu-se în direcțiune: domni Antoniu Vestemianu, I. M. Moldovanu, Daniel Mihaly betr. (armeanu), Benedek Karoly (unguru), Mendel Simon, (evreu) Ludovic Csato, Georgiu Vancea, Iosif Hossu și Basiliu Turcu; și în comisiunea de revisiune: domni Dr. Ioan Rațiu, Georgiu Munteanu, Petru Solomonu, Szinberger Salamon (evreu) și Torny Lajos (unguru). Statutele s'au edat în limba română și maghiară.

În Clușiu un sermanu anume Szöllösi Ianos a murit de fîme. Ce faceți jupânilor dela „Kulturegylet”? Adunați bani pentru maghiarisare și lăsați omenii să moră de fîme, în centrul „culturei”?

Concertul și balul român, arangiat la 25 Februarie în Clușiu de inteligența română în favorul școlii de fetițe ce se va înființa acolo, a avut un strălucit succes. Corul junimei române universitare și gimnaziale, tinerile artiste d-șorele Sidonia și Ana Popu (violină și pian), d-nii Octavianu Boeriu (flaut) și Ionu Chereșeu, d-șora Irina Antal din Beiușiu (diferite cântece) au încântat publicul așa de mult încât i-au răspălit cu frenetice aplause. Balul a început cu „Ardeleana”, s'a jucat „Romana”, în pauză 12 tineri cu vîtaful în frunie, îmbrăcați țărănesce, au jucat „Călușarul” și „Bătuta”, fiind foarte mult aplaudați. Petrecerea a fost curată românească, deorece streinii, deși invitați, n'au luat de loc parte. Să ia exemplu acei nevrednici Români, cari iau parte la balurile kulturegyletiste.

Pacea între Serbia și Bulgaria s'a semnat în București. Ratificarea ei se va face pentru Bulgaria în Constantinopol, ér pentru Serbia în Nișu.

Furtul dela Vilcoiu. Ni se scrie din Roșia-montană cu data de 2 Martie n.: „Societatea franceză ce se află la minele din dealul „Vilcoiu” dintre Bucium și Zlatna, Duminecă noptea spre 1 Martie n. a fost încungiurată în locuința ei de vre-o 35 de omeni inarmați, cari ajungîndu la ferestrele și ușile locașului acelei societăți au început un foc violent din puscă și revolvere. Francesii s'au apărut, dér isprăvind împușcaturile, ceata de hoți a năvălit înăuntru și împușcîndu pre cassari și pre o straje rămînîndu unul mort și unul vulnerat rău, au pus mâinile pe 40,000 mii fl. v. a. și pre 32 chilograme de aur făcîndu-se nevăzuți. Gendarmii îi urmăresc în toate părțile. Resultatul îl vom vedea după asta.”

Despre același furt se crie din Zlatna cătră diarele ungurești, că într-una din nopțile trecute o bandă de hoți, compusă din mai mulți indivizi, a intrat cu puterea în edificiul direcțiunii minelor dela Vilcoiu, unde locuia directorul societății franceze Dieterlin, aflîndu-se cu el și doi păzitori, au năvălit asupra directorului, care s'a apărut bărbătesc cu revolverul, dér fără folos. Hoții au dus cu sine pe directorul, după ce au jefuit 32 kg. de aur și toți banii din cassă. Cei doi păzitori de noapte au dispărut. Pe nenorocitul director l'au aflat nise trecători la Valea-Albă, într-o stare de totu tristă și greu rănit, așa că nu e speranță să potă scăpa. Autoritățile au fost înștiințate prin telegraf despre acestu cas și comandă gendarmeriei din Alba-Iulia, a primit ordin să urmărescă cu energiă pe făptuitorii.

Ni se scrie de sub Ineu cu data de 10 Febr. v. între altele: „Nu pot trăi o națiune, care a rupt-o cu trecutul său. N'are viață un popor, care nu știe păstra suvenirile străbune, fiă de glorie, fiă de durere. Este păcat și crimă a corupe și a prefăce datinele străvechi în vițuri moderne. Scim din vechime și ne spune și un scriitor modern, — Radu Melidonu — că în România pe unele locuri la anumite sîrbători își

petrece poporul după s. liturgiă în curtea bisericii. Nu cred însă, că-mi va pute dovedi cineva, că străbunii noștri au dus vinarsii în sânta biserică, unde consumându-l, ficiorii se se sărute cu fetele, precum se face acesta în unele biserici pe Cioară. Sunt bravi inteligenți și preoți prin această ținută pur românească, der am înțelinit și de aceia, carl ca se-mi dovedescă, că și ei sunt omeni culți, m'au agrăit unguresce. La adresa acestora dicu: mai bine v'ați vorbi limba și ați lumina poporul, care v'ține cu prescură românească, căci prin fapte ca celū amintitū se compromite, nu intr'atata poporul, câtū mai multū cei ce au sacra datorință de a-lu feri de rele. — „Temide“.

—x—

«Post» din Berlinū comunică, că serbându-se în Stenșevo o nuntă polonă, birtașului «La orașul Posen» i s'a pusū condițiunea, că numai așa i se va închiria sala, decă va depărta din ea busturile împăratului și prințului de coronă pe timpulū câtū va dura petrecerea. Așa s'a și făcutū. Celū care a datū petrecerea, fratele miresii, este unū Germanū polonizatū.

—x—

În luna trecută s'a datū în München unū balū mascatū alū artistelorū, care a fostū visitatū de 600 de persoane femeesci. Bărbaților nu li s'a permisū intrarea în balū. Cu tôte astea s'a bēntū strașnicū, seculū tragedū devenise secū vērtoșū. Mare parte din masce au apărutū costumate ca bărbați, ca oficeri ș. a.

Conferința din Bucuresci.

Madjid (tușindū) Bonjour Messieurs! Ce mai faceți. Vedeți în ce halū sunt eu? Afurisită climă e și asta din Bucuresci!

Mijatović. Nici focū nu ne faciū în sobă. Ce dracu, scumpe sunt lemnele în țara asta!

Gheșof. Abia potū scri, mi-au înghețatū degetele.

Madjid. Sē începemū.

Mijatović. Ați primitū instrucțiuni?

Madjid. N'am pututū încă descifra depeșa întreagă, der știu ce este în ea.

Gheșof (cătră Mijatović încetū). Mari omeni suntū și Turcii; ei știu conținutulū unei depeșe fără o ceti.

Mijatović. Sē începemū der. Era vorba de articolū unic, nu e așa?

Madjid. Da! Ar trebui, cu tôte aceste, sē ne înțelegemū mai înainte asupra espreșiunei: articolū unic.

Mijatović. Ce sē încapă discuție? Articolū unic vrea sē dică: unū singurū articolū.

Gheșof. Permettez, permettez, cher collegue, Este o osebite de făcutū între cuvintele unū articolū unicū și unū singurū articolū.

Mijatović. Ași fi curios s'o cunoscū.

Madjid. După mine „articolū unic“ însemnează condensarea într'unū singurū articolū a tuturorū condițiunilor pe basa cărorū este a sē conchide pacea.

Gheșof. Parfaitement! Prin urmare este mai alesū o cestiune de redacțiune, de formă. Fondulū negocierilor nōstre nu e în nimicū atinsū prin propunerea onorabilului meu colegū sērbū.

Mijatović. Aci nu e cestiune d'a discuta asupra titlului, e indiferentū decă articolū sē chiamă „unic“ sēu nu. Sē vedemū decă nu ne putemū uni asupra conținutului.

Madjid. Imi pare rău, scumpe colegū, că nu m'ați înțelesū. Cum voiți ca sē abordăm discuțiunea conținutului înainte d'a fi de acordū asupra regulamentărei desbaterilor nōstre.

Gheșof. Sē înțelege. Este necesarū ca sē fixămū într'unū modū definitivū cestiunile ce le vomū discuta cu ocaziunea articolului unic.

Mijatović. Atunci ce am făcutū de trei săptămāni?

Madjid. Am pregătitū tērfimulū pentru negociari.

Mijatović. Eu n'am instrucțiuni de câtū spre a propune articolū unic, care glăsuēște ast-felū: „Între Regatulū Serbiei și Principatulū Bulgariei se vorū restabili relațiunile ce esistau înainte de 2/14 Noemvre 1885.“

Gheșof. Prin urmare mărturisii, că rău ați făcutū turburandū aceste relațiuni și că noi am fostū atacați pe nedreptū.

Madjid. Ataculū a fostū îndreptatū contra unei părți integrante a imperiului otomanū.

Gheșof. Der elū a fostū respinsū de Bulgaria prin forțele ei proprie, fără nici unū ajutorū.

Mijatović. Nu potū discuta fără a ști cu cine am a face, cu sublima Pōrtă sēu cu guvernulū bulgarū.

Gheșof. Decă ați fi ajunsū la Sofia n'ați mai fi întreatū: cu cine aveți a face?

Madjid. (cătră Gheșof încetū.) Astampără-te, băete; lasă-mē pe mine sē'lū frecū eu pe Sērbū.

Mijatović. Decă asupra unū singurū articolū nu se pōte discuta în liniște, închipuiți-vē, ce va fi când vomū intra în amănunte.

Madjid. Cum sē intrămū în amēnunte? N'ați spusū că n'aveți instrucțiuni decătū pentru propunerea articolului unic?

Gheșof. Vorbă sē fiă; asta era numai pentru a ne prinde cu vorba.

Mijatović. Ce felū! Mē opriți d'a discuta punctulū principalū: acela d'a esamina care erau relațiunile ce esistau înainte de 2/14 Noemvre 1885 între Regatulū sērbescū și Principatulū bulgarū?

Madjid. Cum erau aceste relațiuni? Sē vedemū! Gheșof. Vai de ele! Ne călcua fronturile la Bregova, ne făceau totū felulū de neajunsuri.

Mijatović. Der refugiații noștri politici, conspira-

torii, cine îi găzduia? Vitele nōstre cine le fura? Hota-rele nōstre cine le călca? (tușeste).

(Unū ușierū intră cu o tablă pe care suntū dulceturī, cafele și pahare cu apă.)

Madjid. Bea puțină apă, scumpe colegū!

Mijatović. Merci! (cu paharulū de apă în mână)

Der echilibrulū în peninsula balcanică cine l'a turburatū?

Madjid (cătră Gheșof) Cam așa e. Ce e dreptū nu-i păcatū.

Gheșof. Noi nu discutămū aci echilibrulū balcanicū.

Madjid. Și d-ta ai dreptate. Sē urmămū. Prin urmare relațiunile între d-vōstră erau rele înainte de 2/14 Noemvre 1885.

Mijatović. } Da, forte rele.

Gheșof. } Da, forte rele.

Madjid. Apoi atunci, ce sē le restabilimū!

Mijatović. Așa vrea Europa.

Madjid. Nu d-lorū! Europa și augustulū meu suveranū voescū pacea. Relațiunile de care vorbiți d-vōstră numai pacnice nu suntū. Depeșa pe care am primit'ō astăți sună astfelū....

Mijatović (întrerupēndū) n'ai spusū, că n'ai descifrat'ō încă?

Madjid. Mē mirū de observațiunea d-tale onorabile colegū. Nu sci, că este o osebite între a descifra o depeșă pentru a cunōsce atitudinea ce trebuie sē adoptū și între a pune au clair nisce instrucțiuni?

Mijatović. Nu știam.

Madjid. De astăți înainte vei sci. Așa der prin depeșă mi se dicē sē propunū următōrea redacțiune:

„Dela închearea prezentului tractatū, pacea e restabilită între regatulū Sērbiei și principatulū Bulgariei.“

Mijatović. Asta nu e ore totū articolulū meu unicū?

Madjid. Unicū este, der nu e alū d-vōstră.

Gheșof. Nici alū meu nu este.

Madjid. Pare că e alū meu!

Mijatović. Nu-lū propui d-ta?

Madjid. Ilū propunū pentru că n'am ce face.

Gheșof. Alū cui o fi ore?

Madjid. Alū unui omū mare, care are trei perī,

der cam umblă în doi perī.

Gheșof. } Amū înțelesū.

Mijatović. } Amū înțelesū.

Gheșof. Aferimū! Când iscălimū pacea?

Gheșof. } Când veți voi!

Mijatović. } Când veți voi!

Madjid. Fie pe mână, (încetū cătră Gheșof) sci am vorbitū blondei de tine. Nu vrea sē te cunōscă de când a aflatū că Bulgaria n'a obținutū nici o despăgubire de rēboiu. (Epoca.)

Solnocū-Dobēca, 17 Faurū v. 1886.

Stimate d le Redactorū! Pe basa unorū date oficiose, ce le am în mână, vinū a vē notifica despre starea școlerilor nōstre din ținutulū Betleanului aceste: 1. În cele mai multe locuri lipsescū requisitele necesare pentru instrucțiune: tăblițele de ardesē, creta, hārtia, negrēla, condeele. 2. Bāncile în proporțiune cu numărulū pruncilorū suntū prea puține și așa cei ce frecuentēză șola stau tare strimtorai. 3. Scolarii nu-sū împărțiți în 3 secțiuni, recte 6 clase, conformū planului de învățământū. 4. Lipsescū țiarulū, ce arată materia propusă în fiecare oră. 5. Nu se faciū clasificățiunile și catalogulū absențilorū. 6. În mânia concludului adusū la conferința din 11 Nov. 1885, ca învățătorii sē prenumere vr'ō fōiă scolarică și sē solvescā 1 fl. la fondulū reuniunei, nu s'a făcutū nimicū.

În fața acestei stări de lucruri autoritatea competentă a luatū următōrele mēsuri: I. Suntū provocați directorii școlerilor a lua unū protocolū cu membrii senatului școlarū în care sē statorēscă modalitatea implerii golului de sub 1 și 2, cerēndū — de va fi necesarū — asistintă dela jurisdicțiunea civilă, ēr nedobāndindu-o sē-i relaționeze; II. Sē atragă atențiunea docențilorū, ca ne-sactitățile de sub 3, 4, 5 și 6 sē le evite. Soluțiunea învățătorilorū fiindū prēste totū puțină e permisū, ca fōiă sē și-o prenumere din speșele preliminate pentru șolă, și unde nu s'ar ajunge sē se ajutore și din alte venite. Prețulū fōiei de 3 fl. sē se introducā în preliminarū. Grādinele de pomăritū cu începutulū primăverii sē se cultive nu numai cu pomi și altuire, ci și cu plantarea legumelorū, ca pruncii și fetițele sē aibă ocaziune a sē iniția în tōte. Sē se faciū inventariile și tōte aceste învățătorii sē și le decopieze în protocolulū afacerilorū oficiose.

Cu ocaziunea examenelorū de vēră vomū vedē întrū câtū s'au pusū în praxă aceste salutare dispozițiuni.

u.—o—

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

PARISŪ, 5 Martie. — În camera deputăților, debătēndū se propunerea privitōre la isgonirea prințilorū, Freycinet a declaratū, că mēsura acēsta nu e folositōre. După acēsta camera a respinsū cu 335 contra 195 voturi propunerea d'a se isgoni imediatū și cu 333 contra 188 propunerea d'a se isgoni facultativū. Camera a imputernicitū apoi pe ministerū ca, corēspondēndū împrejurărilorū, sē ia mēsuri în contra agitațiunilorū din partea prințilorū.

MADRIDŪ, 5 Martie. — Regina s'a bolnăvitū, așa că nu mai primesce la ea pe nimenea.

ATENA, 5 Martie. — Corabia austro-ungară „Krnka“ și Yachulū englesū „Saintmarine“ au sositū din Suda-Bai în Pireu. Liniștea e generală.

DIVERSE.

Cununiă. — D-lū Mihailū Lazarū, inginerū în Sinaia, și d-șora Elena Perșenaru ș'au sērbatū Duminică în 16 (28) Februarū cununiă, în biserica românească din Brașovū-vechiū fiindū de față unū numerosū publicū. — Urāmū tinerei părechī vietă fericită!

**

Unū profesorū de matematică. — „Este evidentū domnilorū, că decă unui lucrătorū țidarū îi trebuie 12 țile pentru a construi unū țidū, 12 țidari ilū vorū face într'ō țī, 288 într'ō oră, 17,280 într'unū minutū și 1,036,800 într'ō secundă.“ Până unde potū ajunge cunoștințele profunde ale științelorū esacte?

**

Jucătorii de cărți în Imuea mare din Prusia. — Se scrie din Berlinū, că joculū de cărți face numeroșe victime în aristocrațiya prusiană și în cea germană. Unū mare numărū de membrii din Union-Club, unde cu tōte că joculū este opritū, au suferitū perderi enorme. Prințulū H. V... s. ex. s'a ruinatū cu încetulū; familia sa l'a scăpatū antēia oră plătindū 2 milioane și jumētate de mărci, der tēnerulū omū s'a aruncatū din nou în jocū și într'ō singurā nōpte, elū a perdutū 500,000 mărci. De atunci elū a dispărutū și nu se mai aude vorbindu-se de elū. Unū baronū din Germania de sud, locotenentū în regimentulū corpului de gardă, a perdutū pe parolă, într'ō singurā nōpte 300,000 mărci. Justițiya s'a mai ocupatū și cu afacerea unui bancherū sportman, care a perdutū 350,000 mărci. Unū altū casū cu care s'a ocupatū justițiya este alū unorū jucătorū berlinezi, carī au perdutū o mulțime de banī într'unū stabilimentū dintr'unū orașū badezū, ținutū de cătră unū căpitanū în retragere.

**

Biserica Dōmna Bālașa, în Bucuresci. — Acēstă biserică este una din cele mai remarcabile clădiri nouē monumentale în Capitala română; ea a fostū inaugurată la 29 Septemvrie st. v. 1885. De atunci biserica e țilnicū plină de visitori, carī vinū și estū de dimineța până sēra. Ce-i dreptū, ca luxū și bogăție de aurū, de argintū, de colorī, interiorulū nu lasă nimicū de doritū. În clar-obscura sa lumină, strălucirea liniilor și florilorū poleite, variate până la infinitū, reliefurile tēmplei cu icōnele împărătești, tronurile regale, candelēle și policandrele, picturile de pe pereți, stranele argintii, ferestrele lungi cu geamuri colorate, care lasă sē se vadă icōnele Apostolilorū inveliti în toge roșii sau albaste, răpescū vederea și o obosescū de atāta profuziune. Tavanulū e acoperitū peste totū de desemnuri ca o caneva cu cusături de firū și de lână diversū colorată. De jurū împrejurulū stranelorū, tronurile regale așēdate în drēpta și în stānga, suntū urmate de jețuri destulū de elegante pentru o biserică. Păreții suntū neteți ca marmora. În stānga despre altarū și despre ușă, în frișii marmorisate suntū douē sobe înalte de porțelanū; în drēpta și cam la mijloculū bisericei, într'ō semi-boltă de asemenea marmorisată se ridică unū micū mousoleu cu inscripție, și lângă elū, asemenea Noptii lui Michelū Anghelū, statua unei femeii pare a medita asupra vanităților și durerilorū omenești. Inscriptiya cu litere de aurū spune că în acēstū mousoleu se vorū odihni rēmășițele Domniței Bālașa. Statua e opera unui artistū românū, D. Georgescu, și care lasă o impresie adēncă. Tablourile: Descinderea de pe Cruce, Cina cea de taină și altele, imitate după modele celebre, complectēză frumusețea artistică a incintei templului. Pe pārețele coprinșū între icōnele poleite și zugrăvite, care duce la catechumenulū Corului, suntū zugrăviti ctitorii în costumele timpului lorū. În drēpta ținēndū biserica cea veche a Dōmnei Bālașa, suntū fundatorii noi ai acēstei biserice, îmbrăcați ca boerii dela începutulū seculului nostru. În stānga Constantinū Brāncovēnu și fi-ca sa Domnița Bālașa ținū biserica, ēr Dōmna Marica Brāncovēnu, cu corōna domnēscă ca și soțulū sēu, stă lângă Domnița. Amāndouē au mărgelē la gātū și suntū invelite cu mālotele îmblānite de o stofă frumōsă și pōrtă pantofi cusuti cu firū. Decă Domnița fundatōre nu e încoronată ca și pārinții sēi, posteritatea i-a făcutū o corōnă ideală pe care e scrisū pietate, caritate și lumină.

Numere singuratice à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se potū cumpēra în tutungeria lui I. GROSS.

Editorū: Iacobū Mureșianū.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianū.

Cursul la bursa de Viena

din 3 Martie st. n. 1886

Rentă de aur 4%	104.55	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtă 5%	95.50	Despăgubire p. dijma de vinț ungh.	99.75
Imprumutul căilor ferate ungare	152.75	Imprumutul cu premiu ungh.	119.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (1-ma emisiune)	100.50	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	124.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (2-a emisiune)	127.—	Renta de hârtă austriacă	85.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (3-a emisiune)	115.—	Renta de arg. austr.	85.85
Bonuri rurale ungare	104.75	Renta de aur austr.	113.90
Bonuri cu cl. de sortare	104.75	Losurile din 1860	140.25
Bonuri rurale Banat-Timiș	104.75	Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.75	Act. băncii de credit ungh.	303.75
Bonuri rurale transilvane	104.75	Act. băncii de credit austr.	292.25
		Argintul — Galbini împărătesc	5.95
		Napoleon-d'or	10.01 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	61.75
		Londra 10 Livres sterlinge	126.05

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Februarie, st. v. 1886.

	Cump.	vend.
Renta română (5%)	92 1/2	93 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 3/4	96 1/4
convert. (6%)	88 1/2	89—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	30—	32—
Credit fonc. rural (7%)	102—	103—
" " (5%)	85 1/2	86—
" " urban (7%)	98—	98—
" " (6%)	—	—
" " (5%)	82 1/2	83—
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	15 1/4	15 1/2
Banconote austriace contra aur.	2.00—	2.02

Cursul pieței Brașov

din 4 Martie st. n. 1886.

	Cump.	Vend.
Banconote românesce	8.57	8.62
Argint românesc	8.50	8.55
Napoleon-d'or	9.97	10.02
Lire turcesce	11.22	11.32
Imperial	10.20	10.30
Galbeni	5.90	5.95
Scrisurile fonc. » Albina	100.—	101.—
Ruble Rusesce	123.—	124.—
Discontul	7—10 %	pe an.

Nr. 235, 1886.

a. f. sc. c. d.

Publicațiune de licitațiune.

Poseziunea nemișcătoare ce au în comunitatea Ceanul-mare fondurile scolastice centrale din districtul Năsăudului, carea are estensiunea de 1035 jughere 538° și constă din arătură, cosăștină și pășune, dimpreună cu edificile de locuit și economiă, ce se află pe ea, cu casa de cârcimă și cu dreptul de cârcimăritu se dau în arândă pe 7cece ani, începând din 24 Aprilie 1886 cu prețului de strigare de 3000 fl. v. a. la 11 ore înainte de ameză în fața locului în Ceanul mare la cancelaria comunală de acolo.

Voitorii de a licita sunt datori a depune vadiul de 10%. Până la începerea licitațiunii se primesc și oferte scripturistice închise, făcute după prescripțe și provădate cu vadiul prescriș.

Condițiunile speciale se pot vedea la subscrisa comisiune și la antistia comunală din Ceanul mare. Din ședința comisiunii administrațiune de fondurile scolastice centrale din districtul

Năsăud, 24 Februarie 1886.

Președintele:

Ioan Ciocan.

Secretarul:

Ioachim Mreșianu.

9604/1885. számhoz.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Popu Miklós végrehajthatónak Ó Tohán közönsége végrehajtást szenvedő elleni 200 frt. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén levő, Ó-Tohán község határában fekvő az Ó-tohán 651. számú tjkben. A + 806, 2657, 2658, 3038, 4169, 4170, 5148, 5149, 5150, 6148, 6508, 7655, 8510-a, 8515, 8611, helyr. számú fekvőkre az árverést 888 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi ingatlanok az 1886. évi márczius hó 9-ik napján délelőtt 9. órakor az Ó-Tohán község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartóznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 88 frt. 80 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3.333. szám alatt kell igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezében letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelméhez a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885 évi december hó 28-ik napján, a kir. tszék mint tkvi hatóságnál.

Deési, elnök.

Udvarnok, jegyző.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.				
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		
Bucuresc	—	—	7.45	Viena	—	—	—	—	—	Teiuș	11.09	—	3.56	Viena	11.00	7.15	—
Predeal	—	—	12.50	Budapesta	6.47	—	3.15	6.20	8.00	Alba-Iulia	11.46	—	4.27	Budapesta	8.05	1.45	8.00
Timiș	—	—	1.09	Szolnok	10.37	—	7.29	9.11	11.46	Vințul de jos	12.20	—	4.53	Szolnok	11.02	3.44	11.40
Brașov	6.22	—	2.27	P. Ladány	1.44	—	8.27	11.26	2.31	Șibot	12.52	—	5.19	Arad	11.12	4.02	12.00
Feldiára	7.01	—	2.55	Oradea mare	5.33	—	—	1.28	—	Orăștia	1.19	—	5.41	Glogovaț	3.37	7.53	6.95
Apatia	7.33	—	3.38	Várad-Velenceze	—	—	9.45	2.00	—	Simeria (Piski)	1.48	—	6.08	Györök	4.13	—	6.19
Agostonfalva	8.01	—	4.17	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—	Deva	2.35	—	6.39	Pauliș	4.38	—	6.46
Homorod	8.45	—	4.47	Mező-Telegd	—	—	10.28	2.34	—	Branicica	3.04	—	7.04	Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Hașfaleu	10.10	—	5.42	Rév	—	—	11.36	3.18	—	Ilia	3.36	—	7.29	Conop	5.10	—	7.23
Sighișoara	10.29	—	7.37	Bratca	—	—	12.10	3.41	—	Gurasada	3.50	—	7.41	Bérviza	5.38	—	7.51
Elisabetopole	11.19	—	8.01	Bucia	—	—	12.43	4.01	—	Zam	4.25	—	8.12	Soborșin	5.57	—	8.10
Mediaș	11.54	—	8.01	Ciucia	—	—	1.31	4.26	—	Soborșin	5.09	—	8.49	Zam	6.42	—	5.58
Copsa mică	12.12	—	8.21	Huedin	—	—	2.56	5.08	—	Bérviza	5.56	—	9.29	Conop	7.14	—	9.28
Micăsasa	12.56	—	9.05	Stana	—	—	3.29	5.27	—	Conop	6.18	—	9.49	Gurasada	7.43	—	9.56
Blașu	1.30	—	9.43	Aghiriș	—	—	4.00	5.50	—	Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23	Ilia	8.01	—	10.17
Crăciunel	1.45	—	10.02	Ghirbău	—	—	4.18	6.02	—	Pauliș	7.12	6.30	10.37	Branicica	8.21	—	10.38
Teiuș	2.11	—	6.20	Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	—	Györök	7.27	6.47	10.52	Deva	8.47	—	11.05
Aiud	2.55	—	6.59	Clușu	12.05	—	5.05	6.43	—	Glogovaț	7.56	7.17	11.18	Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Vințul de sus	3.17	—	7.15	Apahida	12.31	—	—	7.03	—	Arad	8.10	7.32	11.32	Orăștia	10.10	—	12.24
Uióra	3.24	—	7.43	Ghiriș	2.16	—	—	8.51	—	Szolnok	2.39	12.00	4.53	Șibot	10.43	—	12.53
Cucerdea	3.31	—	7.43	Cucerdea	3.12	—	—	9.31	—	Budapesta	3.16	12.14	5.10	Vințul de jos	11.04	—	1.22
Ghiriș	4.09	—	8.29	Clușu	3.32	—	—	9.43	—	Viena	7.10	2.10	8.16	Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Apahida	5.36	—	8.29	Uióra	3.41	—	—	9.43	—	Arad-Timișoara	—	8.00	6.05	Teiuș	12.05	—	2.24
Clușu	6.08	—	9.12	Vințul de sus	3.50	—	—	9.58	—								
Nedeșdu	6.29	—	10.23	Aiud	4.25	—	—	10.24	—								
Ghirbău	6.45	—	12.32	Teiuș	4.50	—	—	10.44	—								
Aghiriș	7.00	—	12.59	Crăciunel	5.41	—	—	11.28	—								
Stana	7.26	—	—	Blașu	6.08	—	—	11.44	—								
Huedin	7.48	—	8.00	Micăsasa	6.40	—	—	12.18	—								
Ciucia	8.28	—	8.34	Copsa mică	7.00	—	—	12.36	—								
Bucia	8.47	—	8.59	Mediaș	—	—	—	1.22	6.01								
Bratca	9.06	—	9.34	Elisabetopole	—	—	—	1.56	6.40								
Rév	9.26	—	10.16	Sighișoara	—	—	—	2.34	7.20								
Mező-Telegd	10.01	—	11.04	Hașfaleu	—	—	—	3.02	8.01								
Fugyi-Vásárhely	10.20	—	12.17	Homorod	—	—	—	4.41	10.05								
Várad-Velinte	10.30	—	12.47	Agostonfalva	—	—	—	5.30	11.02								
Oradia-mare	10.37	—	10.37	Apatia	—	—	—	6.03	11.07								
P. Ladány	12.37	—	10.51	Feldiára	—	—	—	6.35	12.14								
Szolnok	2.58	—	10.37	Brașov	—	—	—	7.14	1.09								
Buda-pesta	6.00	—	12.59	Timiș	—	—	—	—	2.48								
Viena	6.35	—	4.45	Predeal	—	—	—	—	3.23								
	3.00	—	8.22	Bucuresc	—	—	—	—	4.56								
		—	10.05						9.40								
		—	10.50														
		—	6.05														

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grise.

Tipografia ALEXI Brașov.